

Мишка и жаба.

(Приказка).

рай брѣга на една рѣка живѣела мишка. Тя слушала да говорятъ, че на другия брѣгъ имало орѣхи, лешници, круши и много още плодове, които мишките гризятъ съ най-голѣма охота. Искала да се прѣсели тамъ, но нѣмало какъ — рѣката била голѣма.

Мислила, мислила мишката и най-послѣ малките ѝ очички свѣтнаха отъ радостъ: тя рѣшила да отиде при своята познайница — жабата и да я помоли да я прѣнесе прѣзъ рѣката.

Запжтила се веднага къмъ гжстия върбакъ, където се събирали на пѣсни жабитѣ. Слуша отдалечъ — рѣката екнала отъ крякания.

— Ква, ква, ква . . . пищѣли на тънко едни отъ жабитѣ.

— К-ръ, к-ръ, к-ръ . . . къркали на дебело по-старитѣ.

— Курръ, курръ, курръ . . . обаждали се сегисъ-тогисъ други изъ дъното на рѣкитака.

Крякали всички захласнато, безъ да се ослущватъ.

Прѣдпазливо мишката стига брѣга и гледа: начело стои една стара жаба, издула коремъ и очи, а край нея по брѣгътъ и клон-